

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 108/2012
12.12.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету против окривљеног Д.Ј., због кривичног дела недавања издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 948/12 од 23.11.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Првог основног суда у Београду К. 3007/10 од 19.10.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6066/11 од 04.04.2012. године, у седници већа одржаној у смислу чл. 422. став 3. Законика о кривичном поступку у присуству браниоца окривљеног адв. Д.Т., дана 12.12.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 948/12 од 23.11.2012. године, подигнут против правноснажних пресуда Првог основног суда у Београду К. 3007/10 од 19.10.2011. године и Апелационог суда у Београду Кж1 6066/11 од 04.04.2012. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду К. 3007/10 од 19.10.2011. године окривљени Д.Ј. на основу члана 355. тачка 1. Законика о кривичном поступку ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело недавања издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика и одлучено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Апелациони суд у Београду пресудом Кж1 6066/11 од 04.04.2012. године одбио је као неосновану жалбу јавног тужиоца Првог основног јавног тужилаштва у Београду а пресуду Првог основног суда у Београду К. 3007/10 од 19.10.2011. године потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 948/12 од 23.11.2012. године, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 2. ЗКП као и члана 368. став 1. тачка 1. и тачка 6. ЗКП а у вези члана 150. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица из члана 152. и 154. истог закона, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев и утврди да је наведеним правноснажним пресудама повређен закон у корист окривљеног Д.Ј.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП, у присуству браниоца окривљеног Д.Ј., адв.Д.Т., а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев подигнут, па је по оцени навода и предлога у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Према наводима захтева првостепени и другостепени суд учинили су битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. ЗКП, обзиром да је суд био непрописно састављен, јер је првостепени суд морао код одређених кривичних дела, међу којима је и кривично дело из чл.195 ст.1 КЗ, код којих се као оштећени појављује малолетно лице, судити у већу по изричитој одредби члана 150. и члана 152. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица (ЗМ), а по одредби члана 154. ЗМ малолетно лице као оштећено мора имати пуномоћника од првог саслушања окривљеног, што није био случај, чиме су учињене повреде из члана 368. став 1. тачка 1. и тачка 6. ЗКП као и става 2. истог члана, те како другостепени суд наведене повреде није отклонио у складу са овлашћењима која има у смислу члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, то су и у поступку пред тим судом учињене повреде закона у корист окривљеног, а на штету малолетног оштећеног.

Међутим, изложени наводи захтева по оцени Врховног касационог суда нису основани.

Из списка предмета произилази да је оштећена М.Ј. рођена 03.11.1990. године, те да је постала пунолетна дана 03.11.2008. године, да је оптужни предлог надлежног јавног тужиоца КТ.877/08 од 2.03.2009 примљен у суд 18.03.2009 године, а да је оштећена М.Ј. први пут саслушана на главном претресу дана 09.09.2009. године.

Одредбом члана 150. став 1. ЗМ прописано је да веће, којим председава судија који је стекао посебна знања из области права детета и кривичноправне заштите малолетних лица, суди пунолетним учиниоцима за одређена кривичних дела прописана Кривичним закоником, а међу којима је и кривично дело недавање издржавања из чл.195 КЗ, ако је оштећени у кривичном поступку малолетно лице.

Према општој одредби члана 112. став 10. КЗ, малолетним лицем сматра се лице које није навршило 18 година.

Одредбом члана 22. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08), одређена је између осталог надлежност основног суда који у првом степену суди за кривична дела за која је као главна казна предвиђена новчана казна или казна затвора до 10 и 10 година ако за поједина од њих није надлежан други суд, а одредбом члана 24. ЗКП одређена је стварна надлежност и састав суда и између осталог да када се примењују посебне одредбе у скраћеном поступку, у првом степену суди судија појединац (чл.433 ЗКП).

Имајући у виду изнето, ВКС налази да у време подношења оптужног предлога и суђења пунолетном учиниоцу за кривично дело из чл.195 КЗ оштећена М.Ј. није била малолетно лице, јер је у време започињања суђења имала преко 18 година, дакле била пунолетно лице које није посебно заштићено кривично-процесним одредбама из чл.150 ЗМ као што је то случај са малолетним оштећеним лицима, а такође ни у смислу члану 154. ЗМ да је оштећена морала имати пуномоћника од првог саслушања окривљеног, јер се нужност примене наведених одредби Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривичноправној заштити малолетних лица оцењује према узрасту оштећеног лица у време суђења.

Како је за кривично дело недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика прописана новчана казна или затвор до две године, то у смислу члана 24. ЗКП у вези члана 433. ЗКП у првом степену треба да суди судија појединац, како је и поступио првостепени суд, па пресудом Првог основног суда у Београду К. 3007/10 од 19.10.2011. године није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 1. и тачка 6. ЗКП, а у вези чл.150, чл.152 и чл.154 ЗМ, нити је неправилно примењена или непримењена нека друга одредба ЗКП и ЗМ, а што би било од утицаја на законито и правилно доношење пресуде у смислу истицане повреде из чл.368 ст.2 ЗКП, па самим тим ни другостепени суд није учинио битну повреду кривичног поступка из члана 380. став 1. тачка 1. ЗКП, како се то неосновано захтевом указује.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним правноснажним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка на које се у захтеву за заштиту законитости указује, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08) а применом члана 24. став 7. ЗКП и на основу члана 424. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Мила Ристић,с.р.

Председник већа

судија
Бата Цветковић,с.р.